

люційних трансформацій у процесі управління розвитком підприємства.

Аналіз чинників, які впливають на формування та розвиток соціально-трудова відносин, дозволяє визначити природу їх формування, соціально-економічну сутність, які у свою чергу впливають на соціально-трудова відносини у сфері охорони праці. Тому формування і розвиток соціально-трудова відносин необхідно здійснювати таким чином, щоб усі зміни, які відбуваються на підприємствах під впливом чинників, сприяли покращенню не тільки економічного та фінансового стану підприємства, а також і соціально-трудова відносин.

Список використаних джерел

1. Аистова М.Д. Реструктуризация предприятий: вопросы управления. Стратегии, координация структурных параметров, снижение сопротивления преобразованиями / М.Д. Аистова. – М.: Альпина Паблшер, 2002. – 288 с.
2. Статистичний щорічник України за 2005 рік / Держкомстат України; за ред. О.Г. Осауленка. – К.: Консультант, 2006. – 576 с.
3. Статистичний щорічник України за 2007 рік / Держкомстат України; за ред. О.Г. Осауленка. – К.: Консультант, 2008. – 572 с.
4. Статистичний щорічник України за 2009 рік / Держкомстат України; за ред. О.Г. Осауленка. – К.: Консультант, 2010. – 566 с.

5. Либанова Э. Ценностные ориентации и социальные реалии украинского общества / Э. Либанова // Экономика Украины. – 2008. – № 10 (555) октябрь. – С. 120-136.

6. Kalra S.K. HPM – translation. Human potential management: time to move behind the concept of human resource management / S.K. Kalra // Journal of European Industrial Training. – 1997. – V. 21. – No 5. – P. 176-180.

7. Панков В.А. Качество трудового потенциала современной производственной компании / В.А. Панков, В.И. Кулийчук // Менеджер. – 2005. – № 3. – С. 10-13.

8. Заюков І. Розвиток професійного навчання кадрів на виробництві / І. Заюков, Н. Коваль // Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Дни науки – 2007». – Т. 1. – Дніпропетровськ, 2007. – С. 63-66.

9. Schein Edgar H. Organizational Culture and leadership / Edgar H. Schein. – San Francisco: Jossey-Bass Publishers, 1985. – 358 p.

10. Пушкарь А. Стратегическое управление развитием предприятия / А. Пушкарь, А. Тридид // Бизнес информ. – 1999. – № 11-12. – С. 124-129.

11. Карлофф Б. Деловая стратегия / Б. Карлофф; пер. с англ.; науч. ред. и авт. послесл. В.А. Приписнова. – М.: Экономика, 1991. – 239 с.

12. Пілецька С.Т. Фінансова стратегія як основа фінансового менеджменту підприємства / С.Т. Пілецька // Вісник ДГМА. – 2005. – № 2. – С. 280-284.

А. Г. Семенов

*д-р екон. наук
академік АЕН України*

О. В. Ярошевська

*канд. екон. наук
м. Запоріжжя*

МЕХАНІЗМИ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ АНАЛІЗУ

I. Вступ. Інструментарій фінансового менеджменту являє собою певні механізми, які дозволяють встановити фактори впливу на рівень важливих ринкових показників, що суттєво впливають на фінансові результати діяльності підприємства. Вважаємо за доцільне впровадження в аналітичну роботу підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» таких механізмів фінансового менеджменту: інтегральний фінансовий аналіз, механізм ефекту фінансового важеля, кореляційно-регресійний аналіз.

II. Постановка завдання. Метою статті є дослідження механізмів фінансового менеджменту для проведення аналізу.

III. Результати. Інтегральний фінансовий аналіз дозволяє одержати найбільш поглиблену (багатофакторну) оцінку умов формування окремих агрегованих фінансових показників. Вважаємо, що факторний аналіз за моделлю Дюпон є найбільш ефективним, тому що пов'язує такі важливі ринкові показники, як рентабельність продажу, фінансову незалежність, ділову активність тощо. Ця система фінансового аналізу, розроблена фірмою «DuPont» (США), передбачає розкладання показника «коефіцієнт рентабельності активів» на ряд фінансових коефіцієнтів його формування, взаємозв'язаних між собою у єдиній

системі. Принципова схема проведення такого аналізу представлена формулою

$$\frac{ЧП}{А} = \frac{ЧП}{P} \times \frac{P}{A} = \frac{ВД}{P} \cdot \frac{B}{P} - \frac{П_d + П_n}{P} \left(\frac{P}{OA} + \frac{P}{HA} \right), \quad (1)$$

де ЧП – сума чистого прибутку;

P – обсяг реалізації продукції;

A – середня сума всіх активів;

ВД – сума валового доходу;

B – сума витрат;

П_d – сума податків, що сплачуються за рахунок доходів;

П_n – сума податків, що сплачуються за рахунок прибутку;

OA – середня сума оборотних активів;

HA – середня сума необоротних активів.

В основі цієї системи аналізу лежить модель «DuPont», відповідно до якої коефіцієнт рентабельності використовуваних активів (P_A) підприємства складається з коефіцієнта рентабельності реалізації продукції (P_{PII}) та коефіцієнта оборотності (кількість оборотів) активів (KOA)

$$P_A = P_{PII} \times KO_A. \quad (2)$$

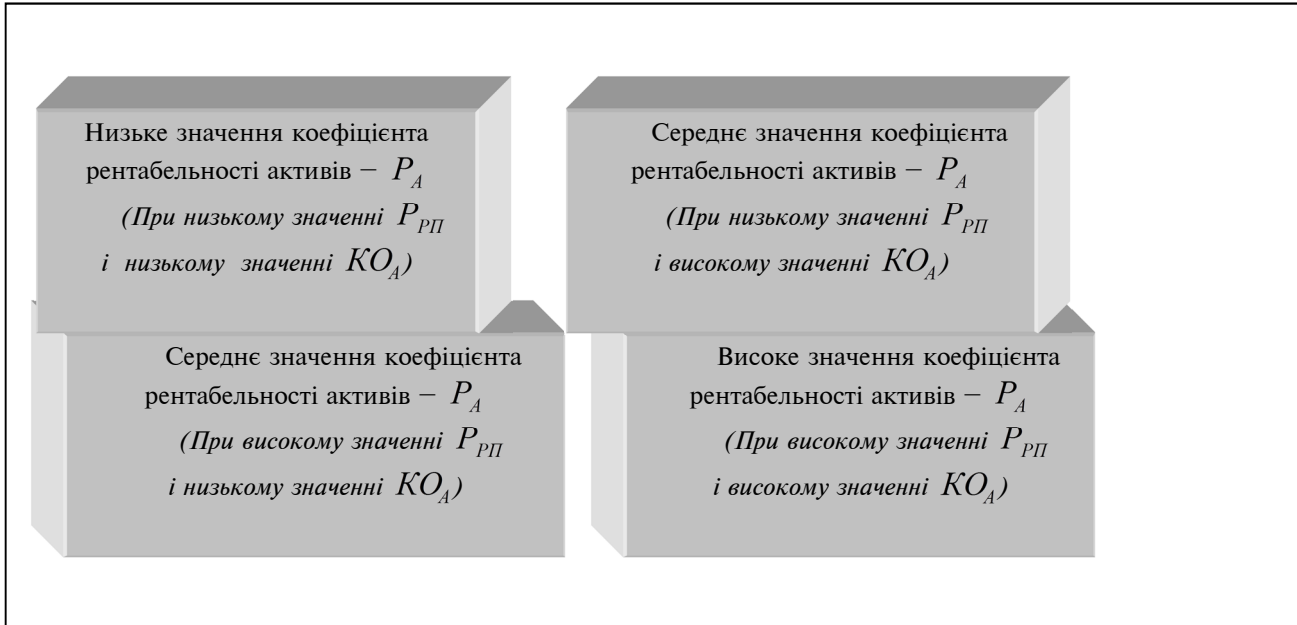
Для інтерпретації результатів, одержаних при розрахунку моделі «DuPont», може бути використана матриця, представлена на рисунку.

За допомогою матриці можна виявити основні резерви подальшого підвищення рентабельності активів підприємства – збільшити рентабельність реалізації продукції; прискорити оборотність активів; використовувати обидва ці напрями. З метою встановлення факторів зростання показника рентабельності власного капіталу найбільш широкого поширення набула модифікована факторна модель фірми «DuPont». Призначення моделі – визначити чинники, що впливають на ефективність роботи підприєм-

ства, і оцінити цей вплив. Для проведення аналізу необхідно змодельювати факторну модель коефіцієнта рентабельності власного капіталу. У основу схеми аналізу покладено таку детерміновану модель:

$$R_{ROA} = \frac{ЧП}{Власний Капітал} = R_{NPM} \times P_{отд} \times k_{зав} = \frac{ЧП}{Виручка від реалізації} \times \frac{Виручка від реалізації}{Усього Активів} \times \frac{Усього джерел засобів}{Власний Капітал} \quad (3)$$

Зростання коефіцієнта оборотності активів - $КО_A$

Зростання коефіцієнта рентабельності реалізації – $P_{РП}$

Рисунок. Матриця оцінки результату інтегрального аналізу коефіцієнта рентабельності активів підприємств [1]

Із моделі видно, що рентабельність власного капіталу підприємства залежить від трьох чинників першого порядку: чистої рентабельності продажів, ресурсовіддачі і структури джерел засобів, інвестиованих у підприємство. Значущість даних показників пояснюється тим, що вони у певному значенні узагальнюють всі сторони фінансово-господарської діяльності підприємства: перший чинник узагальнює звіт про фінансові результати, другий – актив балансу, третій - пасив балансу.

Для проведення факторного аналізу рентабельності підприємства можна використовувати різні прийоми елімінування. Для зручності розрахунку впливу чинників на коефіцієнт рентабельності власного капіталу скористаємося допоміжною табл. 1.

Таблиця 1

Рівень показників		
Показники	2010 р.	2011 р.
Рентабельність власного капіталу	0,8202	0,2896
Чиста рентабельність продажів	0,0344	0,0158
Ресурсовіддача	6,2885	5,9372
Коефіцієнт фінансової залежності	2,6917	3,5898

Загальну зміну рентабельності власного капіталу визначимо за формулою:

$$\Delta R_{ROE(общ)} = R_{ROE}^1 - R_{ROE}^0 = 0,2896 - 0,8202 = -0,5306.$$

Вплив на зміну коефіцієнта рентабельності власного капіталу зміни показника чистої рентабельності продажів визначимо за таким алгоритмом:

$$\Delta R_{ROE(R_{NPM})} = R_{NPM}^1 \times k_{зав}^0 \times P_{отд}^0 - R_{NPM}^0 \times k_{зав}^0 \times P_{отд}^0 = 0,0158 \times 6,2885 \times 2,6917 - 0,8202 = -0,5528.$$

Зміна коефіцієнта рентабельності власного капіталу за рахунок зміни показника ресурсовіддачі має такий вигляд:

$$\Delta R_{ROE(P_{отд})} = R_{NPM}^1 \times k_{зав}^1 \times P_{отд}^0 - R_{NPM}^1 \times k_{зав}^0 \times P_{отд}^0 = 0,0158 \times 5,9372 \times 2,6917 - 0,0158 \times 6,2885 \times 2,6917 = 0,2525 - 0,2674 = -0,0149.$$

Зміна коефіцієнту рентабельності власного капіталу за рахунок зміни коефіцієнту фінансової залежності має наступний вигляд:

$$\Delta R_{ROE(k_{зав})} = R_{NPM}^1 \times k_{зав}^1 \times P_{отд}^1 - R_{NPM}^1 \times k_{зав}^0 \times P_{отд}^1 = 0,2896 - 0,0158 \times 5,9372 \times 2,6917 = 0,0371.$$

Склавши значення зміни показника рентабельності власного капіталу за рахунок кожного чинника, одержимо загальну зміну значення коефіцієнта:

$$\Delta R_{ROE(обш)} = R_{ROE}(R_{NPM}) + R_{ROE}(P_{отд}) + R_{ROE}(k_{зае}) = -0,5528 + (-0,0149) + 0,0371 = -0,5306.$$

Узагальнимо в табл. 2 рівень впливу чинників на зміну показника рентабельності власного капіталу.

Таблиця 2

Зведена таблиця впливу чинників на показник рентабельності власного капіталу ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР»

Показники	Вплив
Чиста рентабельність продажів	-0,5528
Ресурсовіддача	-0,0149
Коефіцієнт фінансової залежності	0,0371
Всього (зміна коефіцієнту рентабельності власного капіталу)	-0,5306

За рахунок зниження коефіцієнта чистої рентабельності продажів і показника ресурсовіддачі показник рентабельності власного капіталу знизився на 0,5528 і 0,0149 пункта відповідно. Зміна рівня коефіцієнта фінансової залежності привела до збільшення коефіцієнта рентабельності власного капіталу на 0,0371 пункта. У цих розрахунках черговий раз простежується назад пропорційний зв'язок між коефіцієнтом фінансової залежності підприємства і зміною рентабельності власного капіталу: збільшення ступеня фінансової залежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування приводить до зростання рентабельності власного капіталу.

Таким чином, вважаємо, що інструментарій інтегрального фінансового аналізу може бути використаний з метою удосконалення фінансової стратегії підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР».

За результатами фінансового аналізу підприємство ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» має кризовий фінансовий стан $S = \{0,0,0\}$, за рівнем коефіцієнтів фінансової стійкості спостерігається зниження рівня фінансової стійкості за значенням коефіцієнта автономії (0,37 на 01.01.2010 р. та 0,28 на 01.01.2011 р.). Можна стверджувати, що підприємство працює на короткострокових позикових коштах (короткострокові кредити банків, короткострокова кредиторська заборгованість). Власні оборотні кошти підприємства не покривають загальну суму запасів. Така ситуація спонукає підприємство до постійного моніторингу фінансово-господарської діяльності з метою недопущення стану банкрутства. Сьогодні підприємство може опинитись у скрутному становищі тому, що на певний період часу ефект фінансового важеля (ЕФВ) може прийняти від'ємне значення

$$ЕФВ = (1 - СОП) \left(EP - CPCB \right) \frac{ЗК}{ВК}, \quad (4)$$

де *СОП* – ставка оподаткування прибутку;

EP – економічна рентабельність;

CPCB – середня розрахункова ставка відсотку;

ЗК – залучений капітал;

ВК – власний капітал.

Якщо, за результатами дослідження фінансово-господарської діяльності в 2010 р. рентабельність активів складала 23,9%, то у 2011 році – 12,53%. Середня розрахункова ставка відсотка у період 2010-2011 рр. складала 23%. Проведемо розрахунки ЕФВ у 2010 та 2011 рр. для підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР».

$$ЕФВ_{2010} = (1 - 0,30) (23,9 - 23) \left(\frac{1230,4 + 1185,7}{293,2 + 700,9} \right) / 2 = 1,53\%.$$

$$ЕФВ_{2011} = (1 - 0,30) (12,53 - 23) \left(\frac{1185,7 + 2737,2}{700,9 + 1056,9} \right) / 2 = -22,21\%.$$

За результатами розрахунку ЕФВ ми бачимо, що в 2010 р. залучення позикових коштів було ефективним тому, що ЕФВ має позитивне значення, однак слід було звернути увагу на те, що плече фінансового важеля $\left(\frac{ЗК}{ВК} \right)$ має досить високе значення, а саме

2,43, тобто на кожному 1 грн власного капіталу приходить 2,43 грн позикового капіталу, що є свідомством фінансової залежності підприємства від позикових коштів.

У 2011 р. рівень показника економічної рентабельності знизився до 12,53%, що призвело до від'ємного значення ЕФВ, тобто нові кредитні угоди підприємства знижують показник рентабельності власного капіталу на величину ефекту фінансового важеля. Плече фінансового важеля також має високий рівень та дорівнює 2,23.

Таким чином, за результатами інтегрального фінансового аналізу коефіцієнт фінансової залежності позитивно вплинув на рівень показника рентабельності власного капіталу, а використання механізму ефекту фінансового важеля довело, що дійсно залучення коштів у 2010 р. було ефективним і сприяло зростанню показника рентабельності власного капіталу, а вже в 2011 р. знижується рівень цього показника. Тобто доцільно з метою удосконалення фінансової стратегії використовувати як механізм інтегрального фінансового аналізу, так і механізм ефекту фінансового важеля. Механізм фінансового важеля враховує ті втрати, які понесло підприємство за рахунок залучення позикових коштів на умовах платності та зворотності (кредитні ресурси).

Володіючи цією інформацією, керівник може здійснювати моніторинг фінансово-господарської діяльності підприємства – відстежування на підприємстві процесів, що відбуваються в режимі реального часу; складання оперативних звітів про результати роботи підприємства за найбільш короткі проміжки часу (день, тиждень, місяць); порівняння цільових результатів з фактично досягнутими. На підставі такого порівняння робити висновки про сильні і слабкі сторони підприємства, динаміку їх зміни, а також про сприятливі і несприятливі тенденції розвитку зовнішніх умов, у яких підприємству ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» доводиться працювати. Зміна умов зовнішнього і внутрішнього середовищ підприємства спричиняє собою перегляд цільових параметрів: необхідно перевірити, наскільки оптимально поставлені цілі в нових умовах, чи зможе підприємство, зважаючи на зміни, що відбулися, досягнути поставлених фінансових цілей розвитку. На підставі зміни цільових параметрів, а також прогнозу змін сильних і слабких сторін самого підприємства коригується план дій по досягненню головної мети фінансового розвитку – підвищення рівня показника рентабельності власного капіталу.

В економічних дослідженнях зустрічаються стохастичні залежності, які відрізняються невизначеністю. Вони виявляються тільки у середньому по значній кількості об'єктів (спостережень). Кожній величині факторного показника (аргументу) може відповідати декілька значень результативного показника (функції). Наприклад, збільшення фондоозброєності праці робочих дає різний приріст продуктивності праці на різних підприємствах. Це пояснюється тим, що всі чинники, від яких залежить продуктивність

праці, діють у комплексі, взаємозв'язані. Залежно від того, наскільки оптимально поєднуються різні чинники, буде неоднаковим ступінь дії кожного з них на величину результативного показника. Тоді, відповідно до закону великих чисел, вплив інших чинників на результативний показник згладжується, нейтралізується. Це дає можливість встановити зв'язок, співвідношення між явищами, що вивчаються [2].

Використання кореляційного аналізу дозволяє вирішити такі завдання:

визначити зміну результативного показника під впливом одного або декількох чинників (в абсолютному вимірюванні). Це означає визначити, на скільки одиниць змінюється величина результативного показника при зміні факторного на одиницю;

встановити відносний ступінь залежності результативного показника від кожного чинника.

Дослідження кореляційних співвідношень має величезне значення у процесі розробки системи оперативного контролінгу. З метою упровадження в аналітичну діяльність ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» інструментарію кореляційно-регресійного аналізу проведемо розрахунки та визначимо взаємозв'язок між прибутком і товарним випуском продукції підприємства.

Використаємо рівняння, яке характеризує прямолінійну залежність між двома показниками:

$$Y_x = a + bx, \tag{5}$$

де y_x – результативний показник;

a та b – параметри рівняння регресії, які потрібно визначити;

x – факторний показник.

Це рівняння описує такий зв'язок між двома ознаками, при якому зі зміною факторного показника на певну величину спостерігається рівномірне зростання або убування значень результативного показника.

Припустимо, що X – товарний випуск продукції, Y – прибуток, n – кількість спостережень. Значення коефіцієнтів a та b знаходяться із системи рівнянь, одержаних способом найменших квадратів. У даному випадку система рівнянь має такий вигляд:

$$\begin{cases} na + b \sum x = \sum y \\ a \sum x + b \sum x^2 = \sum xy. \end{cases} \tag{6}$$

Початкові дані для розрахунку представлені табл. 3. У таблиці наведено облікові дані про товарний випуск продукції за період 2011 р. з розбиттям по місяцях, а також розрахунковий рівень прибутку виходячи з рівня витрат. Виходячи з формули (6), маємо

$$\begin{cases} 12a + 27031,8b = 356,0 \\ 27031,8a + 68382958,22b = 900559,1. \end{cases} \tag{7}$$

Виразимо з першого рівняння параметр a і таким чином вирішимо систему рівнянь відносно b .

$$12a = 356,0 - 27031,8b;$$

$$a = 29,67 - 2252,65b;$$

$$27031,8(29,67 - 2252,65b) + 68382958,22b = 900559,1;$$

$$802033,51 - 60893184,27b + 68382958,22b = 900559,1;$$

$$-98525,59 = 7489773,95b;$$

$$b = -0,013.$$

Таблиця 3

Початкові дані для визначення параметрів рівняння зв'язку і коефіцієнту кореляції

№ п/п	X	Y	XY	X ²	Y ²
1	1373,22	18,1	24855,28	1885733,17	327,61
2	1457,01	19,2	27974,59	2122878,14	368,64
3	1502,97	19,8	29758,81	2258918,82	392,04
4	2786,98	36,7	102282,2	7767257,52	1346,89
5	2786,97	36,7	102281,8	7767201,78	1346,89
6	2930,24	38,6	113107,3	8586306,46	1489,96
7	3038,37	40,0	121534,8	9231692,26	1600,0
8	3470,88	45,7	158619,2	12047007,97	2088,49
9	3127,58	41,2	128856,3	9781756,66	1697,44
10	1586,77	20,9	33163,49	2517839,03	436,81
11	1527,3	20,1	30698,73	2332645,29	404,01
12	1443,51	19,0	27426,69	2083721,12	361,0
Разом	27031,8	356,0	900559,1	68382958,22	11859,78

Підставимо значення b у рівняння (7) і отримаємо результати розрахунку параметра a

$$a = 29,67 + 29,28 = 58,95.$$

Таким чином, остаточний вигляд рівняння такий:

$$Y = 58,95 - 0,013X.$$

Дане рівняння регресії показує функціональну залежність між товарним випуском і прибутком. Дана модель дозволяє прогнозувати рівень прибутку залежно від товарного випуску. Побудуємо дану функціональну залежність на прикладі обсягів товарного випуску продукції підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» у 2011 р., які наведені у табл. 4.

Таблиця 4

Динаміка прибутку залежно від зміни товарного випуску ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР»

Місяць року	Розрахункові дані за функціональною залежністю		Вихідні облікові дані по підприємству	
	X	Y(x)	X	Y
Січень	1373,22	41,10	1373,22	18,1
Лютий	1457,01	40,01	1457,01	19,2
Березень	1502,97	39,41	1502,97	19,8
Квітень	2786,98	22,72	2786,98	36,7
Травень	2786,97	22,72	2786,97	36,7
Червень	2930,24	20,86	2930,24	38,6
Липень	3038,37	19,45	3038,37	40,0
Серпень	3470,88	13,83	3470,88	45,7
Вересень	3127,58	18,29	3127,58	41,2
Жовтень	1586,77	38,32	1586,77	20,9
Листопад	1527,3	39,10	1527,3	20,1
Грудень	1443,51	40,18	1443,51	19,0
Разом	27031,8	355,99	27031,8	356,0

Ми бачимо, що за результатами розрахунку є певні відмінності у залежності між товарним випуском та прибутком, що обумовлено тісністю взаємозв'язку показників моделі.

Таким чином, використовуючи певний тип математичного рівняння, можна визначити ступінь залежності між явищами, що вивчаються, тобто дізнатись, на скільки одиниць в абсолютному вимірюванні змінюється величина результативного показника зі зміною факторного на одиницю. Для вимірювання тісноти зв'язку між факторним і результативним показниками визначається коефіцієнт кореляції.

У нашому випадку коефіцієнт кореляції розраховується за такою формулою:

$$r = \frac{\sum xy - \frac{\sum x \sum y}{n}}{\sqrt{(\sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{n})(\sum y^2 - \frac{(\sum y)^2}{n})}} \quad (8)$$

Використовуючи результати розрахунків по табл. 3, а також додаткові розрахунки, одержимо такі результати:

$$r = \frac{900559,10 - \frac{27031,8 * 356,0}{12}}{\sqrt{(68382958,22 - \frac{27031,8 * 27031,8}{12})(11859,78 - \frac{356,0 * 356,0}{12})}} = 0,99.$$

Коефіцієнт кореляції може приймати значення від 0 до 1. Чим ближче величина до 1, тим більш тісний зв'язок між явищами, що вивчаються, і навпаки. У даному випадку величина коефіцієнта кореляції абсолютна (0,99). Це дозволяє зробити висновок про те, що товарний випуск – основний чинник, від якого в даному випадку залежить рівень прибутку.

Квадрат коефіцієнта кореляції має назву коефіцієнта детермінації

$$d = r^2 = 0,99 * 0,99 = 0,98.$$

Це означає, що прибуток підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» на 98% залежить від товарного випуску, а на частку інших чинників припадає лише 2%. З економічної точки зору це є виправданою ситуацією тому, що доход від реалізації продукції, або товарний випуск продукції підприємства формується як ціна виробу помножена на кількість виробів, що реалізовані у звітному періоді. Ціна ж виробу складається із собівартості та норми прибутку.

Взагалі ж вважаємо, що математично обґрунтовані методи фінансового менеджменту можуть бути застосовані в технології розробки та удосконаленні фінансової стратегії розвитку підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» і дозволять більш детально підходити до вирішення таких питань, як залучення короткострокових позикових коштів у гос-

подарську діяльність підприємства з метою отримання додаткового приросту показника рентабельності власного капіталу.

IV. Висновки.

1. Дослідження фінансово-господарської діяльності підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР» дозволяє запропонувати певні заходи щодо удосконалення інвестиційної стратегії розвитку підприємства за допомогою інструментарію фінансового менеджменту.

2. За результатами розрахунку маємо: зниження коефіцієнта чистої рентабельності продажів і показника ресурсовіддачі, показник рентабельності власного капіталу знизився на 0,5528 і 0,0149 пункта відповідно. Зміна рівня коефіцієнта фінансової залежності привела до збільшення коефіцієнта рентабельності власного капіталу на 0,0371 пункта. У цих розрахунках черговий раз простежується пропорційний зв'язок між коефіцієнтом фінансової залежності підприємства і зміною рентабельності власного капіталу: збільшення ступеня фінансової залежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування приводить до зростання рентабельності власного капіталу. Вважаємо, що інструментарій інтегрального фінансового аналізу може бути використаний з метою удосконалення фінансової стратегії підприємства ПАТ «ЗАПОРІЖТРАНСФОРМАТОР».

3. Висока фінансова стійкість підприємства – об'єкта інвестування – чи не найважливіший чинник, що впливає на прийняття рішення потенційним інвестором. Тому зміцнення фінансової стійкості має важливе значення для покращення інвестиційної привабливості. Фінансову стійкість можна покращити, збільшуючи розмір власного оборотного капіталу та зменшуючи поточні зобов'язання.

Список використаних джерел

1. Соколенко С.І. Глобалізація і економіка України / С.І. Соколенко. – К.: Логос, 1999. – 568 с.
2. Фатфудинов Р.А. Стратегический менеджмент: учебник / Р.А. Фатфудинов. – М.: Бизнес школа «Интел-Синтез», 1998. – 416 с.

В. Ф. Столяров
академік АЕН України
м. Чернівці

О. В. Шинкарюк
м. Київ

ПРОВІДНІ СКЛАДОВІ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ «ЖИТТЯМ ПО-НОВОМУ» (в умовах децентралізації влади)

Наша країна –
Єдина родина

Актуальність проблеми. Одним з головних девізів виборів нового Президента України в 2014 році став вислів «Жити по-новому», практична реалізація якого потребує відповідного науково-методичного забезпечення.

Наукові надбання Науково-дослідного економічного інституту Міністерства економічного розвитку та торгівлі України, Науково-дослідного фінансового інституту ДНУ «Академія фінансового управління» Міністерства фінансів України, Приватного вищого навчального закладу «Буковинський університет»,

Інституту природної економіки ім. В.І. Вернадського та Інституту фізичної економіки ім. С.А. Подолинського за роки незалежності нашої держави дозволяють визначити провідні складові та основи формування організаційно-економічного і фінансового механізму державного управління «Життям по-новому».

Постановка завдання. Метою статті є узагальнення тенденцій людського розвитку на національному і регіональному рівнях та обґрунтування рекомендацій і пропозицій щодо підвищення результативності та ефективності державного управління соці-